

met Slesvig givne Anordning om Jagten. Jeg indseer heller ikke rettere, end at hvad der kan gjælde i denne Deel af Riget, ogsaa maa kunne gjælde i det egentlige Danmark; thi lad end være, at Slesvig for Diebliffet befinder sig under extraordinære Forhold, — de kunde dog aldrig være i den Grad udenfor det Sædvanlige, at hvad der stred imod Ret og Resfærdighed skulde kunde faae Indgang og findes passende. Og den Indvending, at der hist ikke skal findes Fæstere som her, anseer jeg af ingen Betydning, da det, hvorpaa det hovedsageligen kommer an, nemlig at frakende Eieren Retigheden til Fordeel for Brugerne, der er skeet.

Men en Anordning, som den, jeg saaledes har tænkt mig, maa nærmest ansees som en Markfredsanordning, og det vil være stemmende med Niemedet for en Saadan, at Jagtrettens Adskillelse fra Brugsretten til Jorden forhindres eller dog vanskeliggjøres.

Af denne Maade, hvorpaa jeg betragter den Lov, der skulde gives, følger endvidere, at jeg har troet, at der ikke bør medtages nogen Bestemmelse om Tider, paa hvilken Jagt efter alle eller visse Slags Wildt ikke maa finde Sted, idet en saadan Indskrænkning i Jagten formeentlig vil være til Skade for Agerbruget. Men dette anseer jeg dog ikke for at være af den Bigtighed, at man, naar Andre vare af modsat Mening, skulde modsætte sig en saadan Forfæstets Optagelse i Loven.

I Henhold til alt Ovenstaaende, kan jeg ikke stemme for Antagelsen af det af Regjeringen Thinget forelagte Udkast, hvorimod jeg tillader mig at foreslaae en Lov i det Væsentlige af følgende Indhold:

- § 1. Enhver Jordbruger er udelukkende berettiget til at udøve Jagt paa den Jord, han har i Brug.
- § 2. Jagtretten kan ikke adskilles fra Brugsretten til Jorden, og sølgelig ikke være Gjenstand for Overdragelse af nogen Art. Klage over ulovlig Jagt kan kun

føres af Jordbrugeren eller den, som paa hans Vegne forestaaer Bedriften.

Eller in subsidium;

- § 2. Jagtretten kan ikke adskilles fra Brugsretten til Jorden, uden med Ret for Brugeren til at opstige en saadan Overdragelse af Jagtretten inden hvert Aars St. Hansdag, hvorefter Overdragelses-Contracten ophører med Arets Udgang.
- § 3. Communerne ere berettigede til at give de nærmere Bestemmelser for Jagtens Udøvelse, som for den offentlige Sikkerheds Skyld paa hvert Sted maatte findes fornødne.
- § 4. Ulovlig Jagt straffes med en Mulct fra 1—50 Rbd. Naar Noget anholdes under Udøvelsen af ulovlig Jagt, er han pligtig paa Forlangende at udlevere til Anholderen samtlige medhavende Jagtredskaber, der ere forbrudte til Fordeel for Brugerne af Grunden. Vagrer han sig ved Jagtredskabernes Udlevering, straffes han med en Mulct af 50 Rbd. Mulcterne tilfalde Fattigkassen i den Commune, hvor den ulovlige Jagt er udøvet. Sagen behandles efter de for private Politisager gjældende Regler.
- § 5. Denne Lov bliver indtil Videre ikke anvendelig paa de Steder, hvor Kongen har forbeholdt sig Jagtret, nemlig: paa Frederiksgave og Flensstofte Godser, i Kjøbenhavns Amt: paa Amager Land, samt i Sognene Gjentofte, Lyngby, Søllerød, Gladsaxe, Herløv, Ballerup, Maaløv, Kirkevarløse og Lidøie, samt i hele Frederiksborg Amt, med Undtagelse af Sognene Berøe, Steenløse, Ølstykke, Snedstrup, Ude- og Dype Sundby, Græse, Sigerslev, Strø og Skævinge. Derimod bliver den at anvende i Dden Sogn i Dds-Herred, Holbæk Amt.